

Verbeteren van doorplaatsingen na behandeling JeugdzorgPlus

“Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo er voor zorgen dat de kans op een succesvolle doorplaatsing naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?”

Implementatieplan & verantwoording

Auteurs: Renske van Maanen & Jaleesa Ohoilulin

Afstudeeronderzoek Pedagogiek - Hogeschool Arnhem en Nijmegen - Juni 2014

Opdrachtgever Intermetzo: Lieke van Domburgh – Beoordelaar Elske van Oostaijen

Voorwoord

Voor u ligt het implementatieplan met verantwoording. Dit document is een vervolgdokument op het onderzoeksrapport. Het onderzoeksrapport is ontstaan na een onderzoek over de doorplaatsingen en heropnames binnen de JeugdzorgPlus van Intermetzo. Het onderzoek is uitgevoerd in het kader van “Onderzoek en Innovatie”, het afstudeeronderdeel van de opleiding Pedagogiek op de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.

Het onderzoeksrapport is afgesloten met aanbevelingen over het vergroten van de kans van succesvolle doorplaatsingen van jongeren. Deze aanbevelingen zijn uitgewerkt in de vorm van een adviesrapport. In dit document leest u de verantwoording van het advies en hoe dit geïmplementeerd kan worden.

Renske van Maanen en Jaleesa Ohoilulin
Nijmegen, juni 2014

Inhoudsopgave

1. Verantwoording	Pag. 1
1.1. Ontstaan van het product	Pag. 1
1.2. Draagvlak voor het product	Pag. 2
2. Implementatieplan	Pag. 4
Literatuurlijst	Pag. 7

1. Verantwoording

In dit hoofdstuk wordt onderbouwd hoe het adviesrapport aansluit op de conclusie van het onderzoek. Daarnaast wordt beargumenteerd welke keuzes zijn gemaakt bij de inrichting van het product (adviesrapport). Tot slot wordt er aandacht besteed aan de manier waarop draagvlak is gecreëerd voor dit adviesrapport.

1.1. Ontstaan van het product

Naar aanleiding van de onderzoeksvraag “Hoe kan de JeugdzorgPlus van Intermetzo bereiken dat de kans op een succesvolle doorplaatsing van een jongere naar een vervolgvoorziening vergroot wordt?” is er kwalitatief onderzoek verricht. De resultaten van dit onderzoek gaven verschillende factoren weer die invloed hebben op een succesvolle doorplaatsing. In overleg met de opdrachtgever mevr. L. van Domburgh en de leidinggevende van de JeugdzorgPlus mevr. C. Schröder is er een adviesrapport opgesteld. Het doel van het onderzoek was: “Binnen vijf maanden heeft de JeugdzorgPlus van Intermetzo kennis en inzicht in de bevorderende en belemmerende factoren van de doorplaatsingen van jongeren van eind 2011 tot 2014 en weten zij de kans op een succesvolle doorplaatsing naar een vervolgvoorziening te vergroten.” Het adviesrapport geeft geen garantie voor minder heropnames, maar kan wel bijdragen aan het succes van een doorplaatsing. Er is gekozen om het advies te richten op de factoren die te beïnvloeden zijn. Het advies bevat in grote lijnen drie onderdelen namelijk; vroegtijdig de vervolgvoorziening betrekken, een warme overdrachtsformulier en een contactformulier voor de nazorg.

Vervolgvoorziening betrekken. Om het verschil tussen de JeugdzorgPlus en reguliere jeugdzorg te verkleinen is ervoor gekozen om de vervolgvoorziening zo vroeg mogelijk te betrekken bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus. In de ideale situatie is dit al na de observatiefase. De reden hierachter is dat de JeugdzorgPlus en de vervolgvoorziening in een eerder stadium gaan samenwerken en meer op elkaar aan kunnen sluiten. Door deze samenwerking ontstaat er voor de verschillende partijen een gezamenlijk belang, kan er ondersteuning aan elkaar geboden worden, op mekaar worden afgestemd en wordt er draagvlak gecreëerd. Zodra de vervolgvoorziening in beeld is, kan de jongere hier in een vroeg stadium kennismaken om zijn perspectief concreet te maken en weet waar hij naartoe werkt.

Warme overdrachtsformulier. Uit het onderzoek bleek dat er geen vaste richtlijn was met

betrekking tot een warme overdracht was. Diegene die de warme overdracht verzorgde, de mentor of trajectregisseur, deed dat op zijn eigen manier. Vanwege dit feit is er voor gekozen om een formulier voor de warme overdracht te ontwikkelen voor de JeugdzorgPlus. In dit formulier kunnen onder andere de belangrijke gegevens, zijn ontwikkeling, aandachtspunten en bijzonderheden van de jongere worden opgeschreven. Het formulier kan digitaal en op papier worden meegegeven aan de vervolgvoorziening ter ondersteuning.

Contactformulier nazorg. Naast het warme overdrachtsformulier is er gekozen om een formulier te ontwerpen waarin afspraken opgenomen worden over contactmomenten in de nazorgfase. Momenteel neemt alleen de trajectregisseur twee keer contact op in de nazorgfase. De mentor, die mogelijk een band heeft opgebouwd met de jongere, heeft vaak geen contact meer met de jongere of zijn vervolgvoorziening. Door na de doorplaatsing regelmatig contact te houden met de vervolgvoorziening en jongere kan er eerder worden ingespeeld op problemen en/of signalen van terugval. In het belang van de jongere zal gekeken worden wie deze contactmomenten op zich neemt. In het formulier kan dit worden vastgelegd, zodat het voor alle partijen duidelijk is wie wanneer contact opneemt. Het contactformulier dient gezamenlijk te worden ingevuld door de JeugdzorgPlus, de vervolgvoorziening en de jongere zodat iedereen op de hoogte is van de contactmomenten. Omdat de samenwerking vermoedelijk al (deels) verbeterd is, door de vervolgvoorziening vroeg te betrekken bij de behandeling van de jongere in de JeugdzorgPlus, zal de nazorgfase en hierin de contactmomenten waarschijnlijk ook beter verlopen.

1.2. Draagvlak voor het product

Zowel L. van Domburgh als C. Schröder gaven in de beginfase aan dat zij een adviesrapport wilden met daarin de factoren die invloed hebben op een doorplaatsing. Hierdoor was er vanaf het begin al duidelijk dat het adviesrapport het eindproduct zal zijn. Daarbij is een adviesrapport een logisch vervolg op het onderzoek.

Voor het onderzoek was er al veel draagvlak gecreëerd, omdat veel betrokkenen het als probleem erkende en er last van ondervonden. Draagvlak houdt in dat het project steun krijgt van de betrokkenen (Rubrecht & Lange, 2010). Voor het product is draagvlak gecreëerd door rekening te houden met de belangen van de betrokkenen. De betrokkenen hebben invloed op het adviesrapport gehad door deel te nemen aan het onderzoek. Zo zijn er interviews met hen gehouden om hun visie en ervaring met betrekking tot het probleem te achterhalen. Bij de interviews met de groepsleiders is er gebruikt gemaakt van een fictieve casus om ze te laten nadenken over de ideale doorplaatsing. Hierdoor werd ook duidelijk waar de behoeften van de

groepsleiding lagen met betrekking tot de doorplaatsing. Omdat de jongeren te maken hadden met het probleem zijn ook zij geïnterviewd. Door de interviews hebben alle betrokkenen actief meegedacht voor een oplossing van het probleem. De belangen en behoeften van de respondenten zijn meegenomen in het advies rapport, waardoor het draagvlak is vergroot (Rubrecht & Lange, 2010).

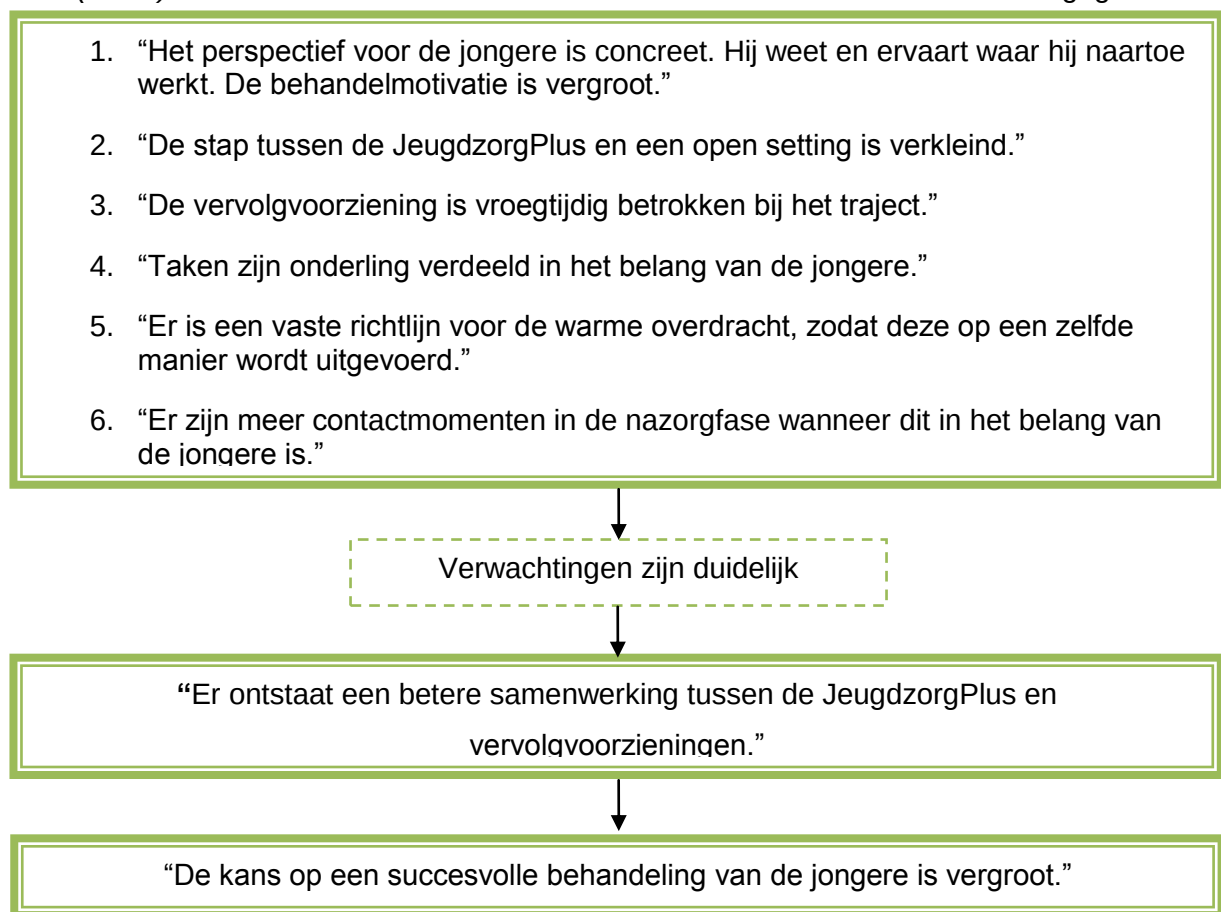
L. van Domburgh gaf het advies om met betrekking tot de aanbevelingen 'out of the box' te denken. Dit werd geadviseerd, zodat wij ons niet lieten beperken in het bedenken van de aanbevelingen. Hierdoor hebben wij minimaal rekening gehouden met tijd, middelen en geld. Wij zijn ons echter wel bewust wat dit advies van zowel de JeugdzorgPlus als de vervolgvoorziening vraagt. Het vraagt voornamelijk tijd van de medewerkers. De adviezen vergroten de kans op een succesvolle doorplaatsing, maar kosten meer tijd en geld van de JeugdzorgPlus de vervolgvoorziening. Maar uiteindelijk kost het meer tijd en geld wanneer een jongere heropgenomen moet worden. Door in het begin meer tijd en geld te investeren, wordt de kans op succesvolle doorplaatsingen groter. Succesvolle doorplaatsingen maken de kans op heropnames minder, waardoor de tijd en het geld op langer termijn weer wordt terugverdiend.

2. Implementatieplan

Het implementatieplan is uitgewerkt aan de hand van de acht dimensiestrategie van Hosman (Hosman, 2006).

Doelgroep en netwerk. Het advies richt zich op de intermediairen, in dit geval de verschillende professionals. De professionals, waaronder de verschillende medewerkers van de JeugdzorgPlus en van de vervolgvoorzieningen, zullen het advies uitvoeren. Uiteindelijk zal het mogelijk van invloed zijn op de einddoelgroep, de jongeren.

Doelen(keten). De verschillende doelen worden hieronder in een doelenketen weergegeven.

Het eerste vakje geeft de doelen weer van de losse onderdelen van het advies; 1. het vroegtijdig aanmelden en kennismaken, 2. meer aansluiten op de vervolgplek, 3. de vervolgvoorziening is betrokken, 4. onderlinge taak- rolverdeling, 5. warme overdracht, en 6. goede nazorg. Wanneer deze doelen bereikt zijn, zijn alle verwachtingen voor alle partijen duidelijk. Zowel de jongere, de medewerkers van de JeugdzorgPlus en de medewerkers van de vervolgvoorziening of de ouder(s)/verzorger(s) thuis weten wat er gaat gebeuren en wat ze van

wie kunnen verwachten. Uiteindelijk zal er een betere en intensievere samenwerking onderling ontstaan doordat zij samen de verantwoordelijkheid delen en het belang zien. Door de verbeterde samenwerking zal het laatste doel behaald worden, namelijk; “De kans op een succesvolle behandeling van de jongere is vergroot.”

Determinanten. Het advies richt zich op de beïnvloedbare factoren die invloed hebben op een doorplaatsing. Er zijn een aantal factoren die zowel een negatieve als positieve invloed kunnen hebben op de doorplaatsing en behandeling. Het advies richt zich daarom op de determinant “Stressor-beïnvloeding”, wat inhoudt dat stressbronnen in de omgeving worden opgeheven of verminderd (Hosman, 2006). Omdat het misschien ook een kleine positieve invloed kan hebben op een aantal niet beïnvloedbare factoren, spreekt men ook van de determinant “compenserende behoefte bevrediging”. Dit houdt in dat compenserende omstandigheden worden bevorderd (Hosman, 2006). Door het advies uit te voeren, zal er uiteindelijk een betere onderlinge samenwerking ontstaan. Hierdoor wordt het “lerend vermogen vergroot”. De organisatie en/of personen verbeteren hun vermogen door te leren van eerdere ervaringen en eigen gedrag (Hosman, 2006). Dit zal met name gebeuren in de evaluatie momenten, waarin wordt teruggekeken op de samenwerking tijdens het traject.

Systeemniveau. Het advies richt zich vooral op mesoniveau, maar uiteindelijk heeft het invloed op microniveau. Onder mesoniveau wordt in dit geval de organisatie verstaan. Het advies gaat over de werkwijze van de organisatie. Wanneer het advies wordt uitgevoerd heeft het in eerste instantie invloed op mesoniveau. Zodra alle eerste doelen uit de doelenketen behaald zijn, zal dit invloed hebben op het microniveau, de individuele jongeren. Mochten uiteindelijk meerdere organisaties het advies toepassen, wanneer dit past binnen hun organisatie, dan zou het mogelijk invloed kunnen hebben op macroniveau.

Setting. Het advies is geschreven voor de JeugdzorgPlus en zal hier en binnen de vervolgvoorzieningen, vanwege de verwachte samenwerking, worden uitgevoerd. Nogmaals betreft het de specifieke jongeren binnen de JeugdzorgPlus die doorstromen naar een vervolgvoorziening of terug naar huis gaan.

Methoden en mechanismen. Wanneer het advies wordt aangenomen zal het worden opgenomen in de werkwijze. Dit houdt in dat de bestaande fasen worden aangepast en dit de nieuwe manier van werken wordt. De medewerkers zullen hiervan op de hoogste gesteld

worden via de teamvergaderingen. Binnen de JeugdzorgPlus wordt gekeken vanaf wanneer het advies wordt ingezet.

Timing en dosering. Het advies wordt eenmalig ingevoerd. Dit betekent dat het eenmalig moet worden opgenomen in de werkwijze. Op dat moment zullen de cliënten die binnenkomen of doorgeplaatst worden benaderd worden vanuit deze werkwijze. De nieuwe werkwijze kost de vervolgvoorziening en JeugdzorgPlus meer geld. De vervolgvoorziening sluit namelijk in een eerder stadium al aan bij de behandeling van de jongere wat extra tijd kost. Voor de JeugdzorgPlus zal de kennismaking en de nazorgfase meer tijd vragen. Zij gaan mee met de kennismaking en hebben meer contactmomenten in de nazorgfase. Hoeveel geld het uiteindelijk gaat kosten is moeilijk in te schatten. Het uitvoeren van het advies kost geld, doordat er meer uren voor vrijgemaakt moeten worden. Uiteindelijk kost het meer uurloon en meer reiskosten. Maar zoals eerder gezegd kan het op langer termijn terugverdiend worden.

Uitvoerders. De medewerkers van de JeugdzorgPlus zullen het advies uitvoeren, maar betrekken hierbij de medewerkers van de vervolgvoorziening of de ouder(s)/verzorger(s) in de thuissituatie erbij. Onder de medewerkers van de JeugdzorgPlus worden de mentoren, de trajectregisseur, de gedragswetenschappers en behandelcoördinatoren verstaan. Dit betekent niet dat al deze mensen bij alle jongeren betrokken zijn. Per jongere wordt gekeken welke mentor, welke trajectregisseur, welke gedragswetenschapper en behandelcoördinator bij de jongere betrokken is. Zij zullen voor en met deze specifieke jongere het advies uitvoeren.

Literatuurlijst

Het Hogeschool van Arnhem en Nijmegen. (z.d.). *Integratieve stresstheoretische benadering (Niveau 3)*. Signaleren en actie ondernemen, Hogeschool van Arnhem en Nijmegen, Arnhem.

Rubrech, J., & Lange, G. de. (2010). *Kwaliteit verbeteren in de zorg*. Amsterdam: Pearson Benelux B.V.